

ἔστιν, ἐν δὲ τοῖς ἐπιδεικτικοῖς > μαλακώτερος, ὥσπερ ἔφην. βού-
 λεται μὲν γὰρ ὑψηλότερος εἶναι καὶ μεγαλοπρεπέστερος, καὶ
 τῶν γε καθ' ἑαυτὸν ἢ πρότερον ρητόρων ἀκμασάντων οὐδε-
 νὸς ἂν δόξειεν εἶναι καταδέεστερος· οὐ διεγείρει δὲ τὸν ἀκροα-
 5 τὴν ὥσπερ Ἰσοκράτης ἢ Δημοσθένης. θήσω δὲ καὶ τούτων
 παράδειγμα.

29. 30. sequitur hypothesis et XXXIII.

31. Ἐνὸς ἐτι παράδειγμα θήσω λόγου συμβουλευτικοῦ, ἵνα
 καὶ τούτου τοῦ γένους τῶν λόγων ὁ χαρακτήρ γένηται σαφής.

10 32. Ὑπόθεσις δὲ περιέλιπε τὴν περὶ τοῦ μὴ καταλῦσαι
 τὴν πάτριον πολιτείαν Ἀθήνησι. τοῦ γὰρ δήμου, . . . sequi-
 tur hypothesis et 33. XXXIV.

34. Ἄλλ' ἄλις ἤδη παραδειγμάτων, ἵνα καὶ περὶ τῶν λοι-
 πῶν ρητόρων τὸν αὐτὸν διαλεχθῶμεν τρόπον. ἔπεται δὲ τῷ
 15 ῥήτορι τούτῳ κατὰ τὴν τάξιν τῶν χρόνων Ἰσοκράτης. περὶ δὲ
 τούτου λεκτέον ἐφεξῆς ἕτερον ἀρχὴν λαβοῦσιν.

LYSIAE VITA EX VITIS X ORATORUM.

835 ^C Λυσίας υἱὸς ἦν Κεφάλου τοῦ Λυσανίου τοῦ Κεφάλου, Συ-
 ρακουσίου μὲν γένος, μεταναστάντος δ' εἰς Ἀθήνας ἐπιθνήμα
 τε τῆς πόλεως καὶ Περικλέους τοῦ Σανθίππου πείσαντος αὐτὸν
 20 φίλον ὄντα καὶ ξένον, πλοῦτῳ διαφέροντα, ὡς δέ τινας, ἐκπε-
 σόντα τῶν Συρακουσῶν, ἠνίκα ὑπὸ Γέλωνος ἐτυραννοῦντο.
 459/8 γενόμενος <δ> Ἀθήνησιν ἐπὶ Φιλοκλέους ἀρχontos τοῦ μετὰ
 Φρασικλῆ κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ὀγδοηκοστῆς [καὶ δευτέ-
 D στάτοις Ἀθηναίων ἐπεὶ δὲ τὴν εἰς Σύβαριν ἀποικίαν τὴν ὕστε-
 26 ρον Θουρίους μετονομασθεῖσαν ἔστειλεν ἢ πόλις, ᾧχετο σὺν

2 μεγαλοπρεπέστερος Ald: —έστατος FMT 5 ἢ Δη-
 μοσθένης del. Rad 9 τῶν λόγων Usener: τοῦ λόγου FMT
 10 τὴν om. F pr. T.

Libros Bernadakis adhibuit Parisinos E n. 1672 et F n. 1957.
 Parisinorum A n. 1671, H n. 1680, B n. 1957 lectiones Franke
 in Jahn. ann. XXIII praebet. 20 διαφέροντα Meziriac: δια-
 φέρων ἐκπεσόντος Rs 22 δ' add. West 23 Φρασικλείδη
 Tayl cf. Diod. XI 77 καὶ δευτέρας del. Meursius

τῷ πρεσβυτάτῳ ἀδελφῶν Πολεμάρχῳ (ἦσαν γὰρ αὐτῷ καὶ ἄλλοι
 δύο, Εὐθύδημος καὶ Βράχυλλος), τοῦ πατρὸς ἤδη τετελευτη-
 κός, ὡς κοινωνήσων τοῦ κλήρου, ἔτη γεγονὸς πεντεκαίδεκα,
 ἐπὶ Πραξιτέλους ἀρχontos, κακεὶ διέμεινε παιδευόμενος παρὰ 444/3
 Τεισία καὶ Νικία τοῖς Συρακουσίοις, κτησάμενός τ' οἰκίαν καὶ 5
 κλήρου τυχῶν ἐπολιτεύσατο ἕως Κλεοκρίτου τοῦ Ἀθήνησιν ἀρ- 413/2
 χontos ἔτη ἐξήκοντα τρία. τῷ δ' ἐξῆς ἐνιαυτῷ ὀλυμπιάδι ἐνε-
 νηκοστῆ δευτέρῳ τῶν κατὰ Σικελίαν συμβάντων Ἀθηναίους καὶ E
 κινήσεως γενομένης τῶν τ' ἄλλων συμμάχων καὶ μέλιστα τῶν
 τὴν Ἰταλίαν οἰκούντων, αἰτιαθεὶς ἀτιμῆσαι ἐξέπεσε μετ' ἄλλων 10
 τριακοσίων. παραγενομένος δ' Ἀθήνησιν ἐπὶ Καλλίου τοῦ μετὰ 412/11
 Κλεοκρίτου ἀρχontos, ἤδη τῶν τετρακοσίων κατεχόντων τὴν πό-
 λιν, διέτριβεν αὐτόθι. τῆς δ' ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς ναυμαχίας γε-
 νομένης καὶ τῶν τριάκοντα παραλαβόντων τὴν πόλιν, ἐξέπεσεν
 ἑπτά ἔτη μείνας, ἀφαιρεθεὶς τὴν οὐσίαν καὶ τὸν ἀδελφὸν Πo- 15
 λέμαρχον. αὐτὸς δὲ διαδράς ἐν τῆς οἰκίας ἀμφιθύρου οὔσης, F
 ἐν ἣ ἔφυλάσσετο ὡς ἀπολούμενος, διήγην ἐν Μεγάροις. ἐπιθε-
 μένων δὲ τῶν ἀπὸ Φυλῆς τῆ καθόδῳ, ἐκεῖ χρησιμώτατος ἀπάν-
 των ᾤφθη χρήματά τε παρασχὼν δραχμῶν δισχιλίας καὶ ἀσπί-
 das διακοσίας, πεμφθεὶς τε σὺν Ἐρμῶνι ἐπικούρους ἐμισθώ- 20
 σατο τριακοσίους, δύο τ' ἐπέισε τάλαντα δοῦναι Θρασυδαῖον
 Ἡλεῖον ξένον αὐτῷ γεγονότα· ἐφ' οἷς γράψαντος αὐτῷ
 Θρασυβοῦλου πολιτείαν μετὰ τὴν κἀσοδον ἐπ' ἀναρχίας τῆς
 πρὸ Εὐκλείδου, ὁ μὲν δῆμος ἐκύρωσε τὴν δωρεάν, ἔπειτα 403
 μένου δ' Ἀρχίνου γραφῆν παρανόμων διὰ τὸ ἀπροβούλευτον 25
 εἰσαχθῆναι, ἔαλω τὸ ψήφισμα· καὶ οὕτως ἀπελαθεὶς τῆς πολι- 836

1 ἀδελφῶν] τῶν ἀδελφῶν Phot, ἀδελφῶ vulg. 2 Εὐθύ-
 δημος Tayl ex Plat. Resp. 328^b: εὐθύδος Βράχυλλος Xylan-
 der: βράχυλλος 6 κλήρου τυχῶν Tayl ex Photio: κλήφ
 λαχῶν 6 Κλεοκρίτου Tayl: Κλεάρχου (sic et Phot) 7 ἔτη
 τριάκοντα τρία Tayl, ἐν εὐπορίᾳ πολλῆ Zucker (τῶν πολλῶν σὸν
 ἑνδέεστερον Phot) ἐνιαυτῷ Phot: Καλλία, quem archontem
 postea primum nominatum esse apparet. ἐπὶ Καλλίῳ Mez,
 ἐνιαυτῷ ἐπ' ἀρχontos Καλλίου Bern 11 τριακοσίων Xyl ex
 Dionysio: τριῶν (sic et Phot) 18 ἐκεῖ West: ἐπεὶ, εἶτα Wyt-
 tenbach, ἔπειτα Franke, delevit Bern 20 πεμφθεὶς δὲ vulg.
 Ἐρμου Phot, Ἐρμου West 21 Θρασυδαῖον Phot: Θρασύ-
 λαιον

τείας τὸν λοιπὸν ᾤκησε χρόνον ἰσοτελῆς ὢν καὶ ἐτελεύτησεν
 αὐτόθι ὀγδοήκοντα τρία ἔτη βιούς, ἢ ὡς τινες ἕξ καὶ ἑβδομη-
 κοντα, ἢ ὡς τινες ὑπὲρ ὀγδοήκοντα, ἰδὼν Δημοσθένη μειρά-
 459/8 κιον ὄντα. γεννηθῆναι δὲ φασιν ἐπὶ Φιλοκλέους ἄρχοντος.
 5 φέρονται δ' αὐτοῦ λόγοι τετρακόσιοι εικοσιπέντε· τούτων γνη-
 σίους φασὶν οἱ περὶ Διονύσιον καὶ Καίικλιον εἶναι διακοσίους
 τριάκοντα <καὶ τρεῖς>, ἐν οἷς δις μόνον ἠττησθαι λέγεται.
 ἔστι δ' αὐτοῦ καὶ ὁ ὑπὲρ τοῦ ψηφίσματος <δ> ἐγράψατο Ἀρ-
 Β χῖνος τὴν πολιτείαν αὐτοῦ περιελών, καὶ κατὰ τῶν τριάκοντα
 10 ἔτερος. ἐγένετο δὲ πιθανώτατος καὶ βραχύτατος, τοῖς ἰδιώταις
 τοὺς πολλοὺς λόγους ἐκδούς. εἰσι δ' αὐτῶ καὶ Τέχνηαι ἠθορι-
 καὶ πεποιημένα καὶ Δημηγορίαι, Ἐπιστολαὶ τε καὶ Ἐγκώμια
 καὶ Ἐπιτάφιοι καὶ Ἐρωτικοὶ καὶ Σωκράτους Ἀπολογία ἔστο-
 χασμένη τῶν δικαστῶν. δοκεῖ δὲ κατὰ τὴν λέξιν εὐκόλος εἶναι,
 15 δυσμίμητος ὢν. Δημοσθένης δ' ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας λόγῳ
 ἐραστὴν αὐτὸν φησι γεγονέναι Μετανείρας, ὁμοδούλου τῇ Νεαί-
 ρα. ὕστερον δ' ἔγγημε Βραχύλλου τοῦ ἀδελφοῦ θυγατέρα. μνη-
 μονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Πλάτων ἐν τῷ Φαίδρῳ ὡς δεινοτάτου
 C εἰπεῖν καὶ Ἰσοκράτους πρεσβυτέρου. ἐποίησε δὲ καὶ εἰς αὐτὸν
 20 ἐπίγραμμα Φιλίσκος ὁ Ἰσοκράτους μὲν γνώριμος ἐταῖρος δὲ
 Ἀυσίου, δι' οὗ φανερόν ὡς προέλαβε τοῖς ἔτεσιν, <δ> καὶ ἐν
 τῶν ὑπὸ Πλάτωνος εἰρημένων ἀποδείκνυται. ἔχει δ' οὕτως·

<Νῦν>, ὃ Καλλιόπης θυγάτηρ, πολυήγορε Φρόντι,
 δείξεις εἴ τι φρονεῖς καὶ τι περισσὸν ἔχεις·
 25 τῷ γὰρ ἐς ἄλλο σχῆμα μεταρμοσθέντι καὶ ἄλλοις
 ἐν κόσμοισι βίον σῶμα λαβόνθ' ἔτερον

7 καὶ τρεῖς Dübner ex Photio: τρία ἔτη cod. F, in ceteris
 desunt 8 ὁ ὑπὲρ Tayl: ὃν ὑπὲρ δ add. Tayl 9 αὐτοῦ
 περιελών Tayl: αὐτῶ περιέχων 12 Δημηγορίαι ex Dio-
 nysio Tayl: δημηγορία 13 ἔστοχασμένη hic abruptum liber F
 15 [Dem.] LIX 21 18 Plat. p. 279^a 21 δ add. Rs 23 cf.
 Bergk Poët. Lyr. II⁴ 327, qui non esse epigramma sed carminis
 amplioris exordium docet neque ad oratorem sed ad alium Ly-
 sian Pythagoreum (sic iam Wytth) vel Platonicum scriptum
 existimat ἦν add. Jacobs Καλλιόπης Wytth: καλλι-
 πης Φρόντι Wytth: φροντίδι 25 τῷ . . μεταρμοσθέντι
 Salmasius: τὸν . . μεταρμοσθέντα 26 λαχόνθ' Hecker

δαὶ σ' ἀρετῆς κήρυκα τεκεῖν τινὰ Ἀυσία ἕμνον
 δύντι κατὰ φθιμένων καὶ σοφῶ ἀθάνων·
 ὅς τό τ' ἐμῆς ψυχῆς δείξει φιλείταιρον ἄπασιν
 καὶ τὴν τοῦ φθιμένου πᾶσι βροτοῖς ἀρετῆν.

5
 συνέγραψε δὲ λόγῳ καὶ Ἰρικράτει, τὸν μὲν πρὸς Ἀρμόδιον, 5
 τὸν δὲ προδοσίας κρίνοντι Τιμόθεον, καὶ ἀμφοτέροις ἐνίκαι·
 ἀναδεξαμένου δ' Ἰρικράτους τὰς τοῦ Τιμοθέου πράξεις, ταῖς
 εὐθύναις ἀναλαβὼν τὴν τῆς προδοσίας αἰτίαν, ἀπολογεῖται διὰ
 τοῦ Ἀυσίου λόγου, καὶ αὐτὸς μὲν ἀπελύθη, ὁ δὲ Τιμόθεος
 ἐξημιώθη πλείστοις χρήμασιν. ἀνέγνω δὲ καὶ ἐν τῇ Ὀλυμπιακῇ 10
 πανηγύρει λόγον μέγιστον, διαλλαγέντας τοὺς Ἕλληνας κατα-
 λῦσαι Διονύσιον.

ORATIONUM ARGUMENTA.

Or. I. Euphiletus, vir modica fortuna praeditus, cum uxore
 rem duxisset, fidelissimam sibi esse existimabat, sed ab Era-
 tosthenes corrupta est. Qua de re certior factus, postquam
 ancillam, quae stupri adiutrix fuerat, rem fateri coëgit, ho-
 minem in adulterio deprehensum interficit. Postea a propin-
 quis eius in ius vocatus in Delphinio apud iudices illum
 neque dolo domum suam inductum probat neque vi ex via
 abreptum neque a foco, quo confugisset, retractum, sed iusto
 supplicio affectum esse. De tempore nihil constat, nisi quod
 ex § 30 causam non multo post libertatem restitutam ac-
 tam esse suspiceris. Atque Eratosthenem eundem esse, in
 quem or. XII habita est, Kirchner Prosop. I 332 ex nomi-
 nis raritate efficit, sed ille § 37 νεανίσκος appellatur.

Or. II. Orator § 67 in funere publico eorum virorum se
 praedicare laudes dicit, qui Corinthiis contra Lacedaemonios

1 Ἰσοκράτης κήρυκα πλέοι Drerup Ἀυσία ἕμνον Salma-
 sius: Ἀυσιδάμνον, Ἀυσίδι ἕμνον Rs, Ἀυσίδα ἕμνεῖν Bern
 2 δύντι Markl: δόντα, δόντα Jacobs, ζῶντι Wytth, δόντα κλέος
 λαμπρὸν Drerup καὶ σοφῶ] καὶ στέφος Wytth, κᾶν ζόφω
 Sitzler, καὶ ζόφον Bern, δᾶμα κατὰ φθιμένων καὶ ζόφον ἀθα-
 νάτω Hecker 3 τό τ' Rs: τότ' δείξει Brunk: δείξει
 5 λόγῳ Meier: λόγον 6 κρίνοντι Tayl: κρίνων ἀμφο-
 τέροις Rs: ἀμφοτέρους 8 ἀντιλαβὼν Rs